

סיף בצמיחה שמיטה תשפ"ב לאון אילי

המטרה שלנו

אמה רציתי אפיקים אפדרכה?
 אחרי לראיתי ופכתי את הסניף, מה המטרה שלי מה?
 אני מקיימת את המטרה הלנה? אמה?
 מה המטרה שלנו כצוות?
 המטרה נוכח בהואי הצוותי שלנו, באיבול שלנו, ברצון שלנו אפיות מה?
 האם יש צורך לממטה תפיה נוכח או לצד הסדר פלוט אבוא ואצרוס, ומלכו כהר יצא
 מזה בסניף? צובדה לדברים קורים.
 מה צד נותן ביניי אכתי אחרי המטרה ולראות אותה מול הפנייני?

התורה שלנו

אמה אנחנו תנועת נוצרי דתי?
 משוב אי לפחניכס שלי יקבאו צרכים דתיים דווקא?
 אני מרגישה לאני מבווה דואמא אילית אחניכס שלי?
 איך אני רוצה לראות את חניכס שלי צוד עלר לני?
 מה אני צריק לעלות קודם *צמ צמאי* כדי לפחניכס שלי ירגילו לפסניף הוא מקום
 תוני?

השיח שלנו

אני מרגישה בנוח לדבר ולהביץ את עצמי בצוות?
 הצוות מרגיש בנוח לדבר ולהביץ את עצמו אידי?
 צד כמה יש מקום לצניות צחוקים וירידות בצוות?
 יש דברים לאני בחיים לא אגיד בצוות? מה הם?
 אדעתי, פדיבור ופליח בצוות מלסיץ על הפובדה שלנו בסניף? אמה?

סיף בצמיחה שמיטה תשפ"ב כמטרה לנו: ליה

אורות ישראל, הרב קוק זצ"ל:

אור השכינה הוא כנסת ישראל, האידיאל הישראלי השורה באומה כולה, העושה אותה לחטיבה אחת בכל דורותיה. כשהאורה הגדולה הזאת מתגלה בארץ, מתגלם בחיים המעשיים והשכליים, הכל מתברך.

אבל קישור של כנסת ישראל בנוי הוא ביותר על מאויים רוחניים משותפים, שבעצמם הם צריכים אימוץ וחיזוק רוחני מרובה מאד גם בלבם של כל יחיד, וכל-שכן בחיי הציבור כולו.

מסקנת הדברים כאשר ישנה מטרה פשוטת אחת [..] אזי שנים עשר שבטים הפרכיבים את כלל ישראל למרות השוני באופיים ובפיזוג אישיותם, יכולים ונדרשים הם לתת כל אחד את חלקו ותרופתו לשלמות הבריאה. [..] כאשר כל יהודי יפנים שלעבודת ה' אין בה רק גוון אחד, [..] ומטרה פשוטת אחת אזי כולם יחד יוצרים סימפוניה פושלפת המורכבת מסך כל הצלילים והכלים. [..] וכמו בקונצרט פוזיקאלי אם אחד מהיושבים באולם יחליט לעשות שבת לעצמו ויוציא כלי נגינה פשלו וינגן כדי 'לעזור' לנגנים... קהל הפשתתפים יתקופם כנגדו ויוצאו מהאולם [..] יהי רצון שיקויים בנו עושה שלום בפרופיו הוא יעשה שלום עלינו. (דוד ברוורפין)

אז מה אומרים,
 ע"ם מה לקראתם- חלוב תביה מטרה מלומסת בזוות? היא מלסיצה?
 אתם מסכימים עם הנאמר?
 מה קורה לדעתכם בלאין מטרה? בלא נאן בקונצרט עולם מה לבוא חלוב
 אנחנו, בלי דף תווים מלומת אכואם לייצור את הפרימוניה?
 איך מצב כזה נראה בזוות ובסניף?

סיף בצמיחה שמיטה תשפ"ב בתורה לנו: ליו

והשבת בבני עקיבא כשתהיה פעולה,
ויצעק עלינו שוב שדיברנו בתפילה
וכולנו נשתוק, הרי הוא צודק
ואנחנו דיברנו, על זה אין חולק
אבל אני שראיתי, ושלא אשכח
אני שגיליתי, שגם הוא כך
אשאל את עצמי שאלה מציקה
שאלה פשוטה, אבל אין לי תשובה.

(אלישיב רייכנר)

אתמול בפעולה כחצי שעה
נעס עלינו המדריך על שדיברנו בתפילה.
כולנו שתקנו, הרי הוא צודק
ואנחנו דיברנו, על זה אין חולק.
אבל אתמול בערב, אחרי הפעולה
פגשתי את המדריך, נפגשנו בתפילה.
הוא פגש חברת שלא ראה מזמן,
חבר טוב שלו, חבר מצוין.
והוא פטפט במשך כל התפילה
ואני ראיתי וצפיתי בשתיקה.

אתמול ראיתי בטרפיאדה את יוני המדריך שלנו מהראה.
הוא עמד שם במדים אבל בלי כיפה.
בכומתה אדומה ובנעליים אדומות אבל בלי כיפה.
בסיכת כנפיים שנצנצה בשמש אבל בלי כיפה.
בתבור מקוצר תלוי על הכתף אבל בלי כיפה.
וחיילת יפה אחזה בידו אבל.. בלי כיפה.
ונזכרתי בכל הפעולות שהוא העביר לנו.
על קידוש השם.
ועל הווי עז כנמר.
ועל הציונות הדתית- לאן?
ועל גאורס גלך
ועל עוד הרבה דברים
שבגללם אני יורד עכשיו לסניף
להעביר פעולה על מקף המחבר
וכמעט מבלי לשים לב שולח את היד אל הראש רק כדי
לבדוק שהכיפה שלי עדין שם..

אז מה אומרים,
חשוב לנו לחנך לתורה בסניף?
אנחנו יכולים לחנך אמשלו ללא נמצא בנו?
איך אנחנו מצליחים מצד אחד להיות מי שאנחנו ולא להתעסק "בביצות",
ומצד שני לתפוח יותר את התורה ופדת בסניף?

סיף בצמיחה שמיטה תשפ"ב כליח אלנו: ליח

"נהיה קר כאן" / חנן בן ארי.

הנרי לואיס מנקן כתב פעם, "ציני הוא אדם שבכל פעם שעולה באפו ריח פרחים הוא מסב את ראשו ומחפש ארון מתים." מנקן אולי לקח את זה קצת רחוק, אבל על פי ההגדרה הזו, כולנו הפכנו לציניים כשהיינו ילדים, בכלל לא הכרנו את המילה הזו, "ציניות" - דילגנו ושרנו באמצע הרחוב כאילו אין מחר, לא התביישנו לחבק את אמא כשהיא באה לאסוף אותנו מהגן, ולא עצרנו את הדמעות כשמופאסה מת או כשמישהו קצת פגע בנו. הרמנו את היד בכל פעם שהמורה שאלה שאלה, ושאלנו שאלה בכל פעם שרצינו להבין משהו עד הסוף או שסתם הסתקרנו. לא פחדנו לצאת טיפשים או חנונים, לא חשבנו "מה יגידו" - היינו הכי טבעיים שיש, הכי פשוטים, הכי אנחנו.

תוך כמה שנים הפכנו כל כך ציניים שכל דיון רציני הפך ל"חפירה", כל חיבוק חם ואוהב הפך ל"חפירה", כל חיבוק חם ואוהב הפך לצ'פחה גברית קצרצרה, אנשים מיוחדים במינם הפכו ל"צורים הזויים", וכל משפט עמוק שלנו חייב להסתיים בשתי נקודות.

אנחנו חיים וגדלים בחברה שמשדרת לנו ללא הרף, בשפת גוף ובמילים מפורשות: "תהיה קול, תשלוט בעצמך! אל תבכה! אל תתרגש מכל דבר-תהיה נורמאלי!"

וכך, לאט לאט, כמו ארס מחלחלת אלינו ההכרה שיש מושג כזה - נורמאלי. וההכרה הופכת לכניעה, הנורמאלי יאמר לנו איך לדבר, הנורמאלי יכתוב לנו איך להתלבש והנורמאלי ילמד אותנו איך לאהוב. אנחנו מתפוצצים מבפנים, קרועים בין הרצון להיות אנחנו, לצעוק הכי חזק בעלם, "אני כאן! ואני חושב קצת אחרת! אני אוסף בולים וחושב שתורה זה דווקא מגניב!", וביס הרצון לקבל אהבה, יחס, ואפילו רק קצת תשומת לב.

אז איך עושים את זה? איך משתחררים מהציניות הנוראית הזו?

"האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי" - משה משלב בפתיחת דבריו גם דיבור וגם אמירה, הדיבור הוא לשון קשה והאמירה היא לשון רכה. לגדולים מדבר בלשון קשה ולקטנים בלשון רכה. שילוב זה מלווה גם את המשך דבריו: "יערוף כמטר ליקחי, תיזל כטל אימרת" - צריך לדעת להשתמש בשתי הלשונות, יש פעמים שצריך לומר דברים נוקבים ותיקפים (יערוף כמטר) ויש פעמים שצריך לנקוט בלשון עדינה (תיזל כטל). צריך לנהוג בחכמה ולהתאים את הדרך למצב הנתון. (הרב שמואל הלברשטט)

אז מה אומרים,

מסכימים עם חנון? מרגיש לכם קלור אצוות אלנו?

יש מקום אצניות? צריך אותה אפוא?

ליח נכון בצוות ילפיץ אצותכם על צוד תמואים בסניף?

סיף בצמיהה שמיטה תשפ"ב כמטרה לון: עבודה

הדעה שגיבשנו על הנושא:

אנחנו חושבים שהנושא מצריך עבודת צוות כי:

המצב האידיאלי לדעתנו:

נגיע אליו בזכות:

.1

.2

.3

זה דורש ממנו כצוות:

משאבים שנצטרך:

חלוקת אחריות:

.1

.2

.3

משהו נוסף לומר לאומה:

על החתום:

סיף בצמיחה שמיטה תשפ"ב המורה שלנו: עבודה

הדעה שגיבשנו על הנושא:

אנחנו חושבים שהנושא מצריך עבודת צוות כי:

המצב האידיאלי לדעתנו:

נגיע אליו בזכות:

.1

.2

.3

זה דורש ממנו כצוות:

משאבים שנצטרך:

חלוקת אחריות:

.1

.2

.3

משהו נוסף לומר לאומה:

על החתום:

סיף בצמיחה שמיטה תשפ"ב פליח אלון: עבודת

הדעה שגיבשנו על הנושא:

אנחנו חושבים שהנושא מצריך עבודת צוות כי:

המצב האידיאלי לדעתנו:

נגיע אליו בזכות:

.1

.2

.3

זה דורש ממנו כצוות:

משאבים שנצטרך:

חלוקת אחריות:

.1

.2

.3

משהו נוסף לומר לאומה:

על החתום:

